

LA VIDA ASSOCIATIVA D'OLESA

El dia 29 de gener passat va tenir lloc a l'Espai paper d'Estrassa la primera de les deu àgores que OlesaAteneu ha proposat per a aquest any del seu desè aniversari. Volíem xerrar amb amics i coneguts de, en aquella ocasió, la vida associativa d'Olesa, que tantes satisfaccions i maldecaps ens dona. En aquest resum intentarem reflectir, al més acuradament possible per l'espai de què disposem, allò de què es va parlar.

Fou una trobada amb bon ambient ("que bé trobar-se amb gent amb qui estem d'acord amb tot", que va dir algú) amb molta participació i diàleg actiu en què es van posar sobre la taula aspectes de fons i del dia a dia de la vida associativa al nostre municipi. Hom va destacar de bon principi que les entitats "no culturals" (socials o esportives) no es van sentir cridades a participar-hi. Es va comentar que les entitats culturals i les socials tenen característiques pròpies que les fan més interessades a difondre les seves activitats entre la població en general, i que es constitueixen com a entitats per raons més enllà de les raons operatives i pràctiques per a les quals es formen entitats d'altres àmbits, com per exemple les esportives.

Som socials per naturalesa

Un dels primers temes que van sorgir, plantejat com a arrencada per la moderadora del debat, Olga Solà, fou el que respon a la pregunta "Per què ens associem?"...Hi ha raons de fons, com ara el fet que som éssers socials, gregaris, amb inquietuds -que podem guardar-nos per a nosaltres o bé compartir-les- (un tret característic del poble català), que defugim quedar-nos a casa, que busquem expressar-nos; necessitem cultura, defensar drets i consolidar valors. Finalment, es va parlar de l'augment de l'individualisme en la societat actual, de l'aïllament arran dels nous espais d'oci que comporten les pantalles, internet, etc. En aquest sentit, es va comentar que avui és freqüent de recomanar -com a manera de superació personal- l'associació activa (prescripció social) per sentir-nos actius, identificats i acompanyats, i superar les problemàtiques derivades de l'aïllament esmentat.

A banda d'això, vam parlar de les motivacions pràctiques que ens duen a associar-nos i vam valorar positivament la utilitat de les entitats de segon nivell, com les federacions, que faciliten molt les tasques de gestió i ajuden a superar l'excés de paperassa administrativa que a vegades ofega (una mica o molt) les entitats.

D'altra banda, es va destacar el paper que juguen les entitats no formals, com ara Xino-Xano o Caminant a la fresca, com a alternativa a maneres més assequibles d'associar-se que les clàssiques i que faciliten molt la participació.

Coordinació i duplicitats

Un dels temes de què vam parlar més va ser el de la coordinació entre entitats i de les duplicitats (com el famós cas de les dues Passions anys enrere, dos esbarts, dues colles geganteres, dos clubs de bàsquet, etc.). Duplicitats atribuïdes a diferents causes (diferències ideològiques o personals que s'haurien d'estudiar en cada cas), però que segurament tenen el fonament en la falta de cultura democràtica d'acceptació del mandat i del respecte per les decisions preses col·lectivament, o en l'afany de protagonisme. Es va ressaltar també que aquestes situacions són generalitzades arreu, en un món força individualista, i que les entitats tendeixen a l'endogàmia. Cada cop costa més trobar gent. Traient ferro a la qüestió, es va dir que Olesa ja és un poble força gran i que hi poden cabre perfectament diverses entitats per a temàtiques similars... i que tampoc som tan importants com a vegades ens pensem.

Un punt a destacar és la col·laboració, que ja es dona actualment, entre diverses entitats, com ara entre pessebristes i Crom, Passió i Arts i Oficis o Tonis amb Custus Ignis.

Participació de la gent jove

Derivat de les qüestions anteriors, va sorgir el debat sobre la mitjana (elevada) d'edat de la gent activa en les associacions i la -aparent, si més no-, falta d'implicació del jovent que, si participa, ho fa més activament (fent teatre, per exemple, com el cas dels Pastorets o caramelles) i com a generadors de continguts, que no pas en el consum passiu de cultura (assistència a obres de teatre, conferències, debats, etc.). Hi ha solucions a l'abast, com ara les polítiques agressives de preus especials per a gent jove que es fa a Alemanya.

Aquest panorama afecta en general a tots els sectors culturals (més que no pas, evidentment, els esportius) i potser és un fenomen propi dels temps actuals, en què es tendeix més a la interacció, si més no a la necessitat d'interacció com a contrapès a l'individualisme.

.../...

Ressenya d'un AGORA (1)

La pandèmia va influir força en aquests canvis de comportament social. La desconexió social obligada va significar un canvi d'actitud, amb més activitats individuals; es va cedir a la comoditat del consum individual de cultura i d'oci. Amb tot, cal mantenir l'esperança que apareixeran, com sol passar, els relleus, i que aquestes situacions se superen si es persisteix en la tasca social. En realitat, hom pot constatar que hi ha força activitat associativa entre el jovent i que potser la bretxa generacional ens impedeix de veure, com ara les seccions de joves de la UEC i Casal, o entitats com Estima't Lliure, Crom, etc. En aquest sentit, va sortir la qüestió de les activitats intergeneracionals, que cal fomentar.

Destacarem també el valor educatiu de l'associacionisme i la participació activa especialment en el cas dels joves. I que cal fomentar el sentit de responsabilitat.

La participació en general

Constatem que costa molt convèncer gent de formar part de les entitats. Els horaris de reunió, assajos o activitats xoquen amb els horaris laborals o familiars. Es ressalta l'avantatge dels horaris europeus en aquest sentit i que es tracta d'un problema d'una certa gravetat que costa de resoldre. D'un quant temps ençà, això no obstant, Passió i UEC, per exemple han avançat els horaris d'assaig.

Una altra de les dificultats o facilitats de participació associativa s'ha d'atribuir a les derivades de les diferents etapes vitals, com la paternitat i maternitat –cada cop en etapes més tardanes–, d'una banda, o la jubilació –cada cop més activa–, de l'altra. A aquestes etapes que dificulten l'associacionisme local hi van associades altres derivacions, com ara alguns hàbits socials (sortides a segones residències els caps de setmana, per exemple) que, juntament amb les altres, creen un parèntesi en la disponibilitat de les persones per a la vida social.

La proximitat de Barcelona és un altre factor que condiciona la participació social i el consum en cultura. En àrees més allunyades de la capital, la vida cultural i social –especialment dels joves– és força més activa. També juga en aquest terreny un altre actor: el creixement demogràfic i el biaix en la integració de la gent nouvinguda o de la cada cop més freqüent població flotant que no s'arrela a Olesa. Potser faltaria millorar en la informació de benvinguda al municipi.

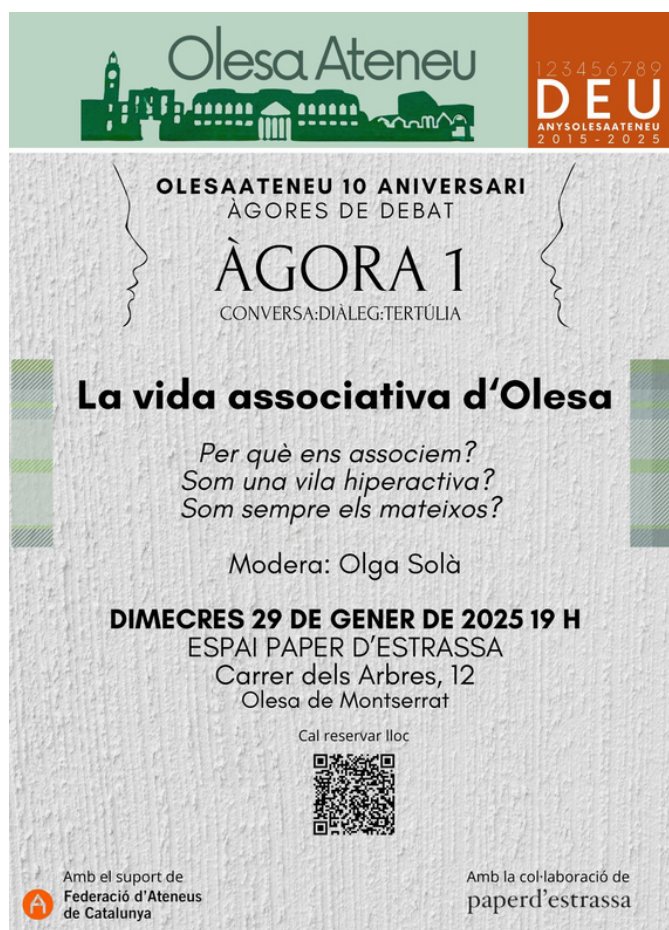
El problema de la baixa participació és diferent en les entitats segons siguin culturals i socials o esportives.

**“...i encara hi ha gent que diu que a Olesa no es fa res!”
Comunicar millor.**

Una altra de les qüestions, derivada de la preocupació per la participació, és la de si comuniquem amb efectivitat les activitats. Per a millorar en aquest àmbit, estem d'acord que cal millorar les competències comunicatives (especialment en xarxes socials).

N.B. Si algú que va ser en la trobada vol afegir-hi res que ens hàgim deixat o matisar, ens pot fer arribar un correu.

Moltes gràcies a tothom per participar-hi

Olesa Ateneu
123456789
DEU
ANY SOLESA ATENEU 2015-2025

OLESA ATENEU 10 ANIVERSARI
ÀGORES DE DEBAT
ÀGORA 1
CONVERSA: DIALÈG: TERTÚLIA

La vida associativa d'Olesa
*Per què ens associem?
Som una vila hiperactiva?
Som sempre els mateixos?*
Modera: Olga Solà

DIMECRES 29 DE GENER DE 2025 19 H
ESPAI PAPER D'ESTRASSA
Carrer dels Arbres, 12
Olesa de Montserrat

Cal reservar lloc

Amb el suport de
 Federació d'Ateneus de Catalunya

Amb la col·laboració de
paper d'estrassa

